



EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 2008.4.10
K(2008) 1329 galutinis

KOMISIJOS REKOMENDACIJA

2008.4.10

**dėl intelektinės nuosavybės valdymo žinių perdavimo veikloje ir universitetų bei kitų
viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų praktikos kodekso**

KOMISIJOS REKOMENDACIJA

2008.4.10

dėl intelektinės nuosavybės valdymo žinių perdavimo veikloje ir universitetų bei kitų viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų praktikos kodekso

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 165 straipsnį,

kadangi:

- (1) 2005 m. paskelbdami apie Lisabonos strategijos atnaujinimą, valstybių ir vyriausybių vadovai pabrėžė, kad dinamiškoje žinių visuomenėje sudarant geresnes sąlygas idėjų sklaidai ir jų panaudojimui, didinant konkurencingumą ir gerovę ypač svarbų vaidmenį gali vaidinti geri viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų, įskaitant universitetus, ir pramonės ryšiai.
- (2) Reikėtų stengtis iš žinių gauti daugiau socialinės ir ekonominės naudos. Todėl, siekdamas, kad viešosiomis lėšomis finansuojamų mokslinių tyrimų rezultatai būtų pasitelkti kuriant naujus produktus ir paslaugas, viešosios mokslinių tyrimų organizacijos turi juos skleisti ir veiksmingiau jais pasinaudoti. Tai įgyvendinama visų pirma per akademinį institutų ir pramonės bendradarbiavimą – bendrai su privačiuoju sektoriumi įgyvendinant arba finansuojant bendrus mokslinius tyrimus arba mokslinius tyrimus pagal sutartį, licencijų išdavimą ir naujų aukštųjų technologijų įmonių (angl. *spin-off*) kūrimą.
- (3) Veiksmingą naudojimąsi viešosiomis lėšomis finansuojamų mokslinių tyrimų rezultatais lemia tinkamas intelektinės nuosavybės (žinių plačiausia prasme, apimančių, pvz., išradimus, programinę įrangą, duomenų bazes ir mikroorganizmus, saugomus arba nesaugomus tokiomis teisinėmis priemonėmis kaip patentai) valdymas, viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų verslumo kultūros ir susijusių įgūdžių ugdymas ir geresni viešojo ir privatačiojo sektorių ryšiai bei sąveika.
- (4) Siekiant gauti socialinės ir ekonominės naudos, pritraukti daugiau studentų bei mokslininkų ir gauti daugiau lėšų moksliniams tyrimams, būtinas aktyvus viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų dalyvavimas intelektinės nuosavybės valdyme ir perduodant žinias.
- (5) Pastaraisiais metais valstybės narės ėmėsi iniciatyvų nacionaliniu lygmeniu sudaryti geresnes sąlygas žinių perdavimui, bet dėl pastebimų nacionalinių reguliavimo sistemų, politikos bei praktikos skirtumų ir nevienodų viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų taikomų intelektinės nuosavybės valdymo standartų užkertamas kelias arba apsunkinamas žinių perdavimas tarp valstybių visoje Europoje ir Europos mokslinių tyrimų erdvės įgyvendinimas.

- (6) Todėl, Komisijai 2007 m. paskelbus komunikatą¹, kuriame išdėstyti bendros Europos žinių perdavimo sistemos metodai, Europos Vadovų Taryba 2007 m. birželio mėn. paprašė Komisijos parengti viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų intelektinės nuosavybės valdymo gaires ir pateikti jas kaip rekomendaciją valstybėms narėms.
- (7) Šios rekomendacijos tikslas – valstybėms narėms ir jų regionams pateikti politikos gairių, kuriomis vadovaujantis būtų galima sukurti arba atnaujinti nacionalines gaires ir sistemas, o viešosioms mokslinių tyrimų organizacijoms – praktikos kodeksą, siekiant pagerinti šių organizacijų intelektinės nuosavybės valdymą ir žinių perdavimą.
- (8) Bendrijos ir trečiųjų valstybių bendradarbiavimas mokslinių tyrimų bei plėtros srityje ir žinių perdavimo veikla turėtų būti grindžiami aiškiais ir vienodomis rekomendacijomis bei praktika, kurios užtikrintų vienodas ir teisingas naudojimosi intelektine nuosavybe, sukurta bendradarbiaujant tarptautiniu lygmeniu mokslinių tyrimų srityje, sąlygas, kuriomis naudotų visi susiję partneriai. Šiuo klausimu reikėtų vadovautis prie šios rekomendacijos pridedamu praktikos kodeksu.
- (9) Valstybėms narėms įgyvendinti šią rekomendaciją turėtų padėti keli nustatyti gerosios praktikos pavyzdžiai. Kadangi vienoje valstybėje narėje veiksminga praktika gali būti mažiau veiksminga kitoje valstybėje narėje, kiekviena valstybė narė, siekdama užtikrinti šios rekomendacijos principų laikymąsi ir atsižvelgdama į tai, kokios priemonės būtų veiksmingiausios jos sąlygomis, gali savo nuožiūra rinktis jai tinkamiausias procedūras ir praktiką. Taip pat reikėtų atsižvelgti į Bendrijos ir OECD lygmeniu jau pateiktas gaires.
- (10) Komisija ir valstybės narės turėtų stebėti šios rekomendacijos įgyvendinimą bei poveikį ir skatinti žinių perdavimo gerosios patirties mainus,

REKOMENDUOJA VALSTYBĖMS NARĖMS:

1. Užtikrinti, kad visos viešosios mokslinių tyrimų organizacijos laikytų žinių perdavimą savo strategine misija.
2. Skatinti viešąsias mokslinių tyrimų organizacijas parengti ir viešinti intelektinės nuosavybės valdymo politiką bei procedūras pagal I priede pateiktą praktikos kodeksą.
3. Remti viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų žinių perdavimo gebėjimų ir įgūdžių ugdymą bei priemones, kuriomis didinamas studentų – ypač tikslųjų mokslų ir technologijų studentų – informuotumas apie intelektinę nuosavybę, žinių perdavimą ir verslumą ir ugdomi su šiomis sritimis susiję jų įgūdžiai.
4. Remti plačią žinių, sukurtų naudojant viešąsias lėšas, sklaidą, skatinant laisvą prieigą prie mokslinių tyrimų rezultatų ir prireikus sudarant sąlygas susijusiai intelektinei nuosavybei apsaugoti.
5. Bendradarbiauti ir imtis priemonių gerinti intelektinės nuosavybės teisių atitinkamų sistemų darną, siekiant palengvinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą ir žinių perdavimą mokslinių tyrimų ir plėtros srityje.

¹ COM(2007) 182 galutinis.

6. Vadovautis šioje rekomendacijoje išdėstytais principais pradedant taikyti arba koreguojant nacionalines gaires ir teisės aktus dėl viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų intelektinės nuosavybės valdymo ir žinių perdavimo, sudarant susitarimus su trečiosiomis valstybėmis dėl bendradarbiavimo mokslinių tyrimų srityje ir taikant bet kokias kitas žinių perdavimą skatinančias priemones, kuriant naujas susijusias politikos kryptis arba finansavimo sistemas laikantis valstybės pagalbos taisyklių.
7. Imtis priemonių užtikrinti, kad šis praktikos kodeksas būtų įgyvendinamas kuo plačiau – tiesiogiai arba pagal nacionalinių ir regioninių mokslinių tyrimų finansavimo įstaigų nustatytas taisykles.
8. Užtikrinti tarptautinių mokslinių tyrimų projektų dalyviams iš valstybių narių ir trečiųjų valstybių vienodas ir teisingas sąlygas, susijusias su intelektinės nuosavybės teisių turėjimu ir galimybe gauti šias teises, siekiant naudoti visiems susijusiems partneriams.
9. Paskirti nacionalinių ryšių centrą, kurio funkcijos turėtų būti žinių perdavimo tarp viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų ir privačiojo sektoriaus priemonių koordinavimas, įskaitant tarpvalstybinių klausimų sprendimą, palaikant ryšius su panašiais ryšių centrais kitose valstybėse narėse.
10. Išnagrinėti II priede pateiktus gerosios patirties pavyzdžius ir jais pasinaudoti, atsižvelgiant į nacionalines aplinkybes.
11. Vėliausiai iki 2010 m. liepos 15 d. ir vėliau kas dvejus metus pranešti Komisijai apie priemones, kurių imamasi pagal šią rekomendaciją, ir jų poveikį.

Priimta Briuselyje 2008.4.10.

Komisijos vardu
Janez POTOČNIK
Komisijos narys

I PRIEDAS

Universitetų ir kitų viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų intelektinės nuosavybės valdymo žinių perdavimo veikloje praktikos kodeksas

Šiame praktikos kodekse nustatomi trijų pagrindinių sričių principai:

Intelektinės nuosavybės (toliau – IN) **vidaus politikos principai** – pagrindiniai principai, kuriuos turėtų įgyvendinti viešosios mokslinių tyrimų organizacijos, kad galėtų veiksmingai valdyti intelektinę nuosavybę, sukurtą joms vykdant savarankišką veiklą arba bendradarbiaujant mokslinių tyrimų ir plėtros srityje.

Žinių perdavimo (toliau – ŽP) **politikos principai** papildo su IN politika susijusius principus ir yra konkrečiai skirti tokios intelektinės nuosavybės, saugomos arba nesaugomos IN teisių, aktyviam perdavimui ir naudojimui.

Bendrai ir pagal sutartis atliekamų mokslinių tyrimų principai taikomi visų rūšių mokslinių tyrimų veiklai, kurią viešoji mokslinių tyrimų organizacija bendrai vykdo arba finansuoja su privačiuoju sektoriumi, visų pirma bendrai atliekamiems moksliniams tyrimams (kai mokslinių tyrimų ir plėtros užduotis vykdo visos šalys) ir pagal sutartį atliekamiems moksliniams tyrimams (kai privati bendrovė sutartimi perduoda mokslinių tyrimų ir plėtros veiklą viešajai mokslinių tyrimų organizacijai).

1. INTELEKTINĖS NUOSAVYBĖS VIDAUS POLITIKOS PRINCIPAI

1. **Ištraukti IN politiką** į ilgalaikę viešosios mokslinių tyrimų organizacijos strategiją ir misiją, propaguoti ją pačioje organizacijoje bei už jos ribų ir įkurti vieną už tai atsakingą ryšių centrą.
2. Ši politika turėtų apimti **aiškias taisykles darbuotojams ir studentams**, visų pirma dėl naujų idėjų, galinčių turėti komercinės reikšmės, atskleidimo, mokslinių tyrimų rezultatų nuosavybės, dokumentacijos, interesų konfliktų valdymo ir išsipareigojimų trečiosioms šalims.
3. Skatinti **nustatyti** intelektinę nuosavybę, ja **naudotis** ir prireikus ją **apsaugoti**, remiantis viešosios mokslinių tyrimų organizacijos strategija bei misija ir siekiant kuo didesnės socialinės ir ekonominės naudos. Šiuo tikslu galima naudoti įvairias strategijas – taip pat atskiras strategijas skirtingose mokslo ir technikos srityse, pavyzdžiui, taikyti „viešo naudojimo“ (angl. *public domain*) arba „atvirų naujovių“ (angl. *open innovation*) koncepciją.
4. Tinkamomis **skatinimo priemonėmis** užtikrinti visų susijusių darbuotojų aktyvų dalyvavimą įgyvendinant IN politiką. Paskatos neturėtų būti tik finansinio pobūdžio – taip pat turėtų būti skatinama darbuotojų karjera, vertinimo procedūrose atsižvelgiant ne tik į akademinis kriterijus, bet ir į intelektinės nuosavybės bei žinių perdavimo aspektus.
5. Viešosios mokslinių tyrimų organizacijos turėtų svarstyti galimybę sukurti nuoseklius (pvz., kai kurių technologijos sričių) intelektinės nuosavybės **portfelius** ir, kai tinka, įsteigti **bendro patentų ar IN naudojimo konsorciumus**, į kuriuos būtų įtraukta ir kitų viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų intelektinė nuosavybė. Tai

galėtų palengvinti naudojimąsi IN, nes būtų sukurta reikiama „kritinė masė“ ir sumažėtų trečiųjų šalių sandorių išlaidos.

6. Studentų ir mokslo darbuotojų **mokymo** priemonėmis didinti **informuotumą apie** intelektinę nuosavybę ir žinių perdavimą, ugdyti pagrindinius su tuo susijusius įgūdžius ir užtikrinti, kad už IN ir ŽP valdymą atsakingi darbuotojai turėtų reikiamų įgūdžių ir būtų tinkamai mokomi.
7. Formuoti ir viešai skelbti **viešinimo ir (arba) sklaidos politiką**, skatinančią plačiai skleisti mokslinių tyrimų ir plėtros rezultatus (pvz., atvirai skelbiant informaciją); kartu turėtų būti numatyta galimybė atidėti šią sklaidą, kai numatoma taikyti intelektinės nuosavybės apsaugos priemones, nors atidėti reikėtų stengtis kuo rečiau.

2. ŽINIŲ PERDAVIMO POLITIKOS PRINCIPAI

8. Siekiant skatinti naudoti viešosiomis lėšomis finansuojamų mokslinių tyrimų rezultatus ir kuo labiau padidinti jų socialinį bei ekonominį poveikį, reikėtų apsvaistyti visų rūšių galimus **naudojimo mechanizmus** (pavyzdžiui, licencijų išdavimą ar naujų aukštųjų technologijų įmonių kūrimą) ir visus įmanomus **naudojimo partnerius** (kaip antai naujos aukštųjų technologijų įmonės arba esamos bendrovės, kitos viešosios mokslinių tyrimų organizacijos, investuotojai, naujovių rėmimo tarnybos ar agentūros) ir išrinkti pačius tinkamiausius.
9. Nors aktyvi IN ir ŽP politika gali duoti papildomų pajamų viešajai mokslinių tyrimų organizacijai, šių pajamų nederėtų laikyti svarbiausiu tikslu.
10. Užtikrinti, kad viešoji mokslinių tyrimų organizacija pati turėtų arba galėtų naudotis **profesionaliomis žinių perdavimo** paslaugomis ir ne tik techninio pobūdžio darbuotojais, bet ir konsultacijas teisės, finansų, komerciniais, intelektinės nuosavybės apsaugos ir gynimo klausimais galinčiais teikti specialistais.
11. Formuoti ir viešinti **licencijų išdavimo politiką**, siekiant suderinti viešosios mokslinių tyrimų organizacijos vidaus praktiką ir užtikrinti visų sandorių lygiavertiškumą. Visų pirma reikėtų atidžiai įvertinti viešajai mokslinių tyrimų organizacijai priklausančios intelektinės nuosavybės teisių perdavimo ir išimtinių licencijų išdavimo (ypač ne Europos trečiosioms šalims) tvarką². Už naudojimo tikslais išduodamas licencijas turėtų būti numatyta tinkama finansinė ar kitokia kompensacija.
12. Formuoti ir viešinti **naujų aukštųjų technologijų įmonių kūrimo politiką**, pagal kurią viešosios mokslinių tyrimų organizacijos darbuotojams leidžiama ir jie skatinami prireikus dalyvauti kuriant naujas aukštųjų technologijų įmones, ir kuria sukuriamas aiškus pagrindas ilgalaikiams tokių naujų aukštųjų technologijų įmonių santykiams su viešąja mokslinių tyrimų organizacija.

² Kai mokslinių tyrimų ir plėtros rezultatai gali būti pritaikyti keliuose srityse, reikėtų vengti suteikti išimtinės licencijas, nenumatant jokių konkrečios naudojimo srities apribojimų. Be to, viešoji mokslinių tyrimų organizacija paprastai turėtų pasilikti pakankamai teisių platinti tokių mokslinių tyrimų rezultatus ir atlikti tolesnius mokslinius tyrimus.

13. Nustatyti aiškius **finansinės naudos**, gautos kaip žinių perdavimo veiklos pajamos, **pasidalijimo** tarp viešosios mokslinių tyrimų organizacijos, atitinkamo jos padalinio ir pačių išradėjų principus.

14. **Stebėti** ir reguliariai viešinti intelektinės nuosavybės apsaugos bei žinių perdavimo veiklą ir laimėjimus. Siekiant skatinti naudotis viešosios mokslinių tyrimų organizacijos mokslinių tyrimų rezultatais, šie rezultatai, bet kokios su jais susijusios žinios ir intelektinės nuosavybės teisės turėtų būti geriau **matomi** privačiajam sektoriui.

3. BENDRAI IR PAGAL SUTARTIS ATLIEKAMŲ MOKSLINIŲ TYRIMŲ PRINCIPAI³

15. Bendrai ir pagal sutartis atliekamų mokslinių tyrimų taisyklės turėtų **derėti** su kiekvienos susijusios šalies misija. Jose reikėtų atsižvelgti į privačiojo finansavimo dydį. Šios taisyklės turėtų atitikti mokslinių tyrimų tikslus, visų pirma siekiant kuo didesnio mokslinių tyrimų komercinio, socialinio ir ekonominio poveikio, siekiant padėti viešajai mokslinių tyrimų organizacijai gauti privatųjį finansavimą moksliniams tyrimams, išlaikyti tokį intelektinės nuosavybės statusą, kuris leistų atlikti tolesnius akademinis ir bendrus mokslinius tyrimus, ir vengti apsunkinti mokslinių tyrimų bei plėtros rezultatų sklaidą.

16. Su IN susiję mokslinių tyrimų projekto klausimai turėtų būti **kuo anksčiau išaiškinti vadovybės lygmeniu**, geriausia iki projekto pradžios. Su IN susiję klausimai apima projekte sukurtos intelektinės nuosavybės (toliau – naujos žinios, angl. *foreground*) teisių pasidalijimą, šalių iki projekto pradžios turėtos intelektinės nuosavybės, būtinos projektui įgyvendinti ar jo rezultatams naudoti (toliau – pirminės žinios, angl. *background*), nustatymą, prieigos prie naujų žinių ir pirminių žinių šiais tikslais teises⁴, ir pajamų pasidalijimą.

17. Bendrame mokslinių tyrimų projekte sukurtos naujos žinios turėtų likti jas sukūrusios šalies **nuosavybe**, bet jas galima paskirstyti ir kelioms šalims pagal iš anksto pasirašytą sutartį, kurioje būtų atsižvelgta į atitinkamus kiekvienos šalies interesus, užduotis ir finansinius ar kitus įnašus į projektą. Atliekant mokslinius tyrimus pagal sutartį, viešosios mokslinių tyrimų organizacijos sukurtos naujos žinios yra šios privačiojo sektoriaus šalies nuosavybė. Toks projektas neturėtų turėti poveikio pirminių žinių nuosavybei.

18. Šalys turėtų išsiaiškinti **prieigos teises**⁴ kuo ankstesniu mokslinių tyrimų projekto įgyvendinimo etapu – pageidautina dar prieš pradėdant jį įgyvendinti. Jei tai būtina mokslinių tyrimų projekto vykdymui arba siekiant naudotis naujomis šalies žiniomis,

³ Kai viešoji mokslinių tyrimų organizacija imasi vykdyti bendrus mokslinius tyrimus arba mokslinius tyrimus pagal sutartį su pramoniniu partneriu, Komisija savaime (t. y. be išankstinio pranešimo reikalavimo) laiko, kad netiesioginė valstybės pagalba neskiriama pramoniniam partneriui per viešąją mokslinių tyrimų organizaciją, jei laikomasi *Bendrijos valstybės pagalbos moksliniams tyrimams, taikomajai veiklai ir naujovių diegimui sistemoje* nustatytų sąlygų (OL C 323, 2006 12 30, visų pirma jos 3.2.1 ir 3.2.2 punktai).

⁴ Prieigos teisės (angl. *access rights*) yra vienos šalies kitai suteikiamos teisės, kitaip nei trečiosioms šalims išduodamos licencijos. Šiose teisėse reikėtų apibrėžti, kurios šalys ir kokiomis sąlygomis gali naudotis tam tikrais naujų žinių ar pirminių žinių elementais mokslinių tyrimų ir (arba) naudojimo tikslais.

prieigos prie kitos šalies naujų žinių ir pirminių žinių teisės turėtų būti gaunamos sąlygomis, kuriose deramai atsižvelgiama į atitinkamus kiekvienos šalies interesus, užduotis, finansinį ir kitus įnašus į projektą.

II PRIEDAS

Nustatyti valdžios institucijų praktikos, palengvinančios universitetų ir kitų viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų intelektualinės nuosavybės valdymą žinių perdavimo veikloje, pavyzdžiai

Žinių perdavimas – viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų strateginė misija

1. Žinių perdavimas tarp universitetų ir pramonės įmonių tampa nuolatiniu visų valstybės narės nacionalinio ir regioninio lygmens viešųjų mokslinių tyrimų finansavimo įstaigų politiniu ir veiklos prioritetu.
2. Akivaizdu, kad šis dalykas priklauso kurios nors ministerijos kompetencijai, kuriai pavedama kartu su kitomis ministerijomis koordinuoti žinių perdavimą skatinančias iniciatyvas.
3. Kiekviena ministerija ir regioninė valdžios įstaiga, vykdanči žinių perdavimo veiklą, paskiria už šios veiklos poveikio stebėjimą atsakingą pareigūną. Šie reguliariai susitinka, kad dalytųsi informacija ir aptartų žinių perdavimo gerinimo būdus.

Intelektinės nuosavybės valdymo politika

4. Skatinama tinkamai valdyti intelektualinę nuosavybę, kurią kuriant panaudotos viešosios lėšos, ir reikalaujama vadovautis nustatytais principais, atsižvelgiant į teisėtus pramonės interesus (pvz., laikinus reikalavimus dėl slaptumo).
5. Mokslinių tyrimų politikoje skatinama pasikliauti privačiuoju sektoriumi, kad šis padėtų nustatyti technologijų poreikius, ir siekiant skatinti privačias investicijas į mokslinius tyrimus ir viešosiomis lėšomis finansuojamų mokslinių tyrimų rezultatų naudojimą.

Žinių perdavimo gebėjimai ir įgūdžiai

6. Viešosioms mokslinių tyrimų organizacijoms ir jų darbuotojams turi pakakti išteklių ir paskatų dalyvauti žinių perdavimo veikloje.
7. Imamasi priemonių užtikrinti, kad viešosios mokslinių tyrimų organizacijos galėtų gauti kvalifikuotų darbuotojų (pvz., technologijų perdavimo specialistų) ir galėtų lengviau juos įdarbinti.
8. Paskelbiamos tipinės sutartys ir sprendimų priėmimo priemonė, padedanti pagal įvairius kriterijus išsirinkti tinkamiausią tipinę sutartį.
9. Prieš kuriant naujus žinių perdavimo skatinimo mechanizmus (pvz., judumo ar finansavimo programas) konsultuojamasi su susijusiomis suinteresuotosiomis grupėmis, įskaitant MVĮ ir dideles bendroves bei viešąsias mokslinių tyrimų organizacijas.
10. Viešosios mokslinių tyrimų organizacijos, kurių moksliniams tyrimams skiriamos išlaidos nesudaro reikiamos „kritinės masės“, kad joms vertėtų įkurti savo žinių perdavimo skyrių ar samdyti už intelektualinės nuosavybės valdymą atsakingą darbuotoją, skatinamos sutelkti išteklius vietos arba regiono lygmeniu.

11. Pradedamos įgyvendinti programos, pagal kurias teikiama parama naujoms aukštųjų technologijų įmonėms mokslinių tyrimų srityje, apimančios verslumo ugdymą ir skatinančios viešąsias mokslinių tyrimų organizacijas palaikyti glaudžius ryšius su vietos verslo inkubatoriais, finansuotojais, verslo paramos agentūromis ir kt.
12. Valstybės lėšomis remiamas žinių perdavimas ir verslo ryšiai su viešosiomis mokslinių tyrimų organizacijomis, pavyzdžiui ekspertų samdymas.

Darnus tarpvalstybinis bendradarbiavimas

13. Siekiant skatinti žinių perdavimą tarpvalstybinio lygmeniu ir padaryti sklandesnį bendradarbiavimą su dalyviais iš kitų valstybių, viešosiomis lėšomis finansuojamų mokslinių tyrimų metu sukurtos intelektinės nuosavybės savininkas nustatomas vadovaujantis aiškiomis taisyklėmis. Ši informacija, kaip ir informacija apie bet kokias finansavimo sąlygas, galinčias turėti poveikio žinių perdavimui, turi būti lengvai prieinama. Daugumoje ES valstybių narių viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų intelektinei nuosavybei paprastai taikoma teisinė sistema, pagal kurią nuosavybės teises turi institucija, o ne moksliniam tyrimui vadovaujantis profesorius turi į jas pirmenybę.
14. Pasirašant tarptautinius bendradarbiavimo mokslinių tyrimų srityje susitarimus, pagal abiejų valstybių sistemas finansuojamų projektų sąlygose numatomos visų dalyvių vienodos teisės, ypač galimybė įgyti intelektinės nuosavybės teises ir susiję naudojimo apribojimai.

Žinių sklaida

15. Viešosios mokslinių tyrimų finansavimo įstaigos įgyvendina tai, kad viešosiomis lėšomis finansuojamais moksliniais tyrimais grindžiami kolegų recenzuoti mokslo leidiniai būtų prieinami laisvai.
16. Skatinama suteikti laisvą prieigą prie mokslinių tyrimų duomenų, laikantis OECD *Prieigos prie viešosiomis lėšomis finansuojamų mokslinių tyrimų duomenų principų ir gairių* ir atsižvelgiant į komercinio naudojimo apribojimus.
17. Viešosiomis lėšomis pagal laisvos prieigos politiką sukuriamos mokslinių tyrimų rezultatų archyvavimo priemonės (pvz., internetinės duomenų saugyklos).

Įgyvendinimo stebėjimas

18. Nustatomi būtini mechanizmai, skirti stebėti ir vertinti nacionalinių viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų žinių perdavimo veiklos pažangą, pvz., per atskirų viešųjų mokslinių tyrimų organizacijų metines ataskaitas. Ši informacija, kaip ir geroji patirtis, prieinama ir kitoms valstybėms narėms.